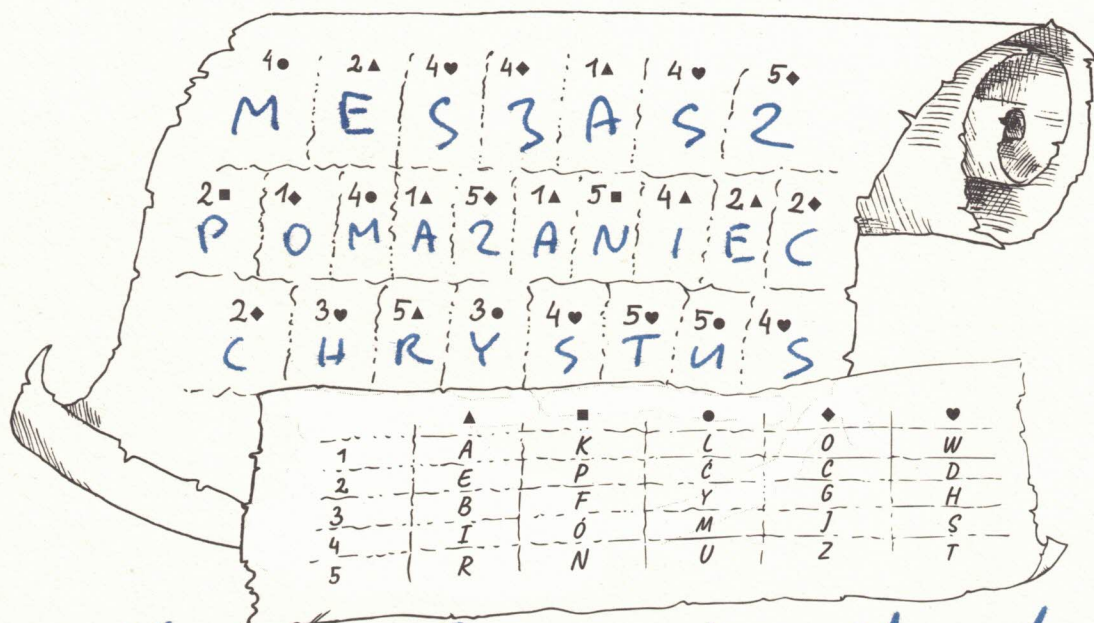

15. WSKRZESZENIE ŁAZARZA

Jezus zaspokaja ludzkie potrzeby. W czasie swej wędrówki dokonał wielu cudów uzdrowienia. Jednak szczególnym cudem było wskrzeszenie, czyli przywrócenie do życia.

Wykonaj zadania!

- Przeczytaj uważnie teksty ze strony 51-53.
- Dokończ sigla fragmentu biblijnego J 11,1-44
- Odpowiedz na pytania:
  - Jak miały na imię siostry Łazarza? (w. 1-2) *Maria i Marta*
  - Gdzie mieszkał Łazarz z siostrami? (w. 1) *u Betanii*
  - Jak zwracali się uczniowie do Jezusa (w. 8) *Rabbi*
  - Jak Marta nazwała Jezusa? (w. 27) *Pan, Mesjasz, Syn Boży*
- Podkreśl na czerwono wszystkie słowa Jezusa.
- Przepisz pierwsze zdanie Jezusa z werseku 25, zaczynające się od „Ja jestem...”
Ja jestem światłością i życie
- Na szkiecowej mapie z okładki zaznacz Betanię i podpisz.
- Odszyfruj ukryte określenia, których używamy wobec Jezusa.

Hasło: *Mesjasz, Pomarzenie, Chrystus*

Zastanów się!

Czy wierzysz, że Bóg może największy smutek zamienić w radość?

Wskrzeszenie Łazarza

Uzdrowienia to wielkie cuda Pana Jezusa. Jeszcze większym cudem było przywrócenie do życia Łazarza.

Betania to miasteczko blisko Jerozolimy. Znajdź je na mapie. Jezus zatrzymywał się tam u sióstr Marii i Marty. Ich bratem był Łazarz.

Syn Boży to jedno z określeń Jezusa.

Piętnaście stadiów – jeden stadion to stara, grecka miara długości (ok. 180 metrów). Oblicz, ile to jest piętnaście stadiów.

Dzień ostateczny to ostatni etap dziejów świata, gdy Pan Jezus powtórnie przyjdzie na ziemię.

Mesjasz – obszernie wyjaśnienie znajdziesz na stronie 77.

Rabbi to słowo hebrajskie, oznaczające nauczyciela, mistrza.

Nauczyciel – tak nazywano Jezusa. Jezus nie uczył dzieci w szkole. Przysługuje Mu jednak ten tytuł, bo uczył wszystkich ludzi jak żyć i osiągnąć zbawienie.

Ewangelia według św. Jana (J 11,1-44)

11 ¹ Był pewien chory. Miał na imię Łazarz i mieszkał w Betanii. Było to miasteczko Marii i jej siostry Marty. ² Maria to ta kobieta, która namaściła Jezusa pachnącym olejkiem i wytarła Jego stopy swoimi włosami. To jej brat Łazarz zachorował. ³ Wysłały więc siostry do Jezusa wiadomość: „Panie, ten którego kochasz, ciężko choruje”.

⁴ Gdy Jezus to usłyszał, powiedział: „Choroba ta nie prowadzi do śmierci, ale do Bożej chwały. Będzie przez nią wstawiony Syn Boży”. ⁵ Jezus zaś kochał

Martę i jej siostrę, i Łazarza.⁶ Gdy usłyszał o chorobie Łazarza, pozostał jednak dalej dwa dni w tym samym miejscu.⁷ Potem dopiero powiedział do uczniów: „Chodźmy znów do Judei”.⁸ Powiedzieli Mu uczniowie: „Rabbi, dopiero co Żydzi chcieli Cię ukamienować i znów tam idziesz?”⁹ Jezus im odpowiedział: „Czy dzień nie ma dwunastu godzin? Jeśli ktoś chodzi w czasie dnia, nie potyka się, gdyż widzi światło.”¹⁰ Jeśli zaś ktoś chodzi w nocy, potyka się, ponieważ nie ma światła”.¹¹ Po tym powiedział: „Nasz przyjaciel Łazarz śpi, idę go obudzić”.¹² Powiedzieli Mu: „Panie, jeśli śpi, to znaczy, że wyzdrowieje”.¹³ Jezus jednak myślał nie o śnie, ale o śmierci Łazarza. Uczniowie zaś sądzili, że mówi o sennym odpoczynku.¹⁴ Wtedy Jezus powiedział otwarcie: „Łazarz umarł.”¹⁵ Raduję się jednak, że nas tam nie było. Ze względu na was, byście uwierzyli. Chodźmy do niego”.¹⁶ Powiedział wtedy Tomasz, zwany Didymos (Bliźniak), jeden z uczniów: „Chodźmy i my. Umrzemy razem z Jezusem”.

¹⁷ Przeszli więc i zastali Łazarza od czterech dni leżącego w grobie.¹⁸ Betania zaś była blisko Jerozolimy. W odległości około piętnastu stadiów.¹⁹ I wielu Żydów przyszło do Marii i Marty. Chcieli je pocieszyć po stracie brata.²⁰ Gdy Marta usłyszała, że Jezus nadchodzi, wyszła Mu naprzeciw. Maria zaś została w domu.²¹ Marta powiedziała do Jezusa: „Panie, gdybyś tu był, brat mój by nie umarł.”²² Wiem jednak, że i teraz, o co poprosisz Boga, Bóg Ci to da”.²³ Powiedział do niej Jezus: „Brat twój zmartwychwstanie”.²⁴ Na to odpowiedziała Marta: „Wiem, że zmartwychwstanie, przy zmartwychwstaniu w dzień ostateczny”.²⁵ Powiedział jej Jezus: „Ja jestem zmartwychwstanie i życie. Człowiek wierzący we Mnie, nawet jeśli umrze, będzie żyć”.²⁶ I dodał: „Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?”²⁷ Odpowiedziała Mu: „Tak, Panie! Ja wierzę, że ty jesteś Mesjaszem, Synem Bożym, który miał przyjść na ten świat”.

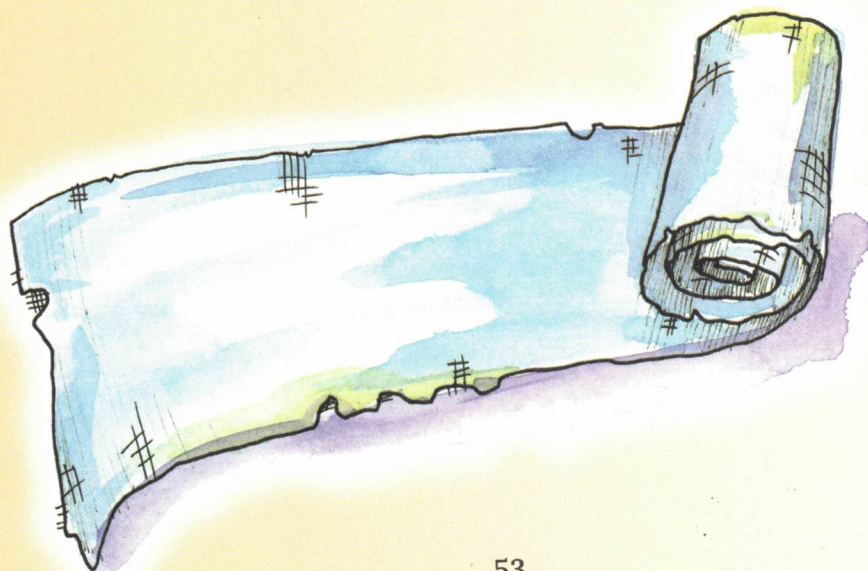
²⁸ Gdy to powiedziała, odeszła i zawołała Marię, swoją siostrę. Powiedziała jej w tajemnicy, że Nauczyciel przyszedł i woła ją.²⁹ Gdy Maria to usłyszała, wstała szybko i pobięła do Jezusa.³⁰ Jezus nie wszedł jeszcze do miasteczka. Przebywał w miejscu gdzie wcześniej spotkał Martę.³¹ Żydzi, którzy pocieszali

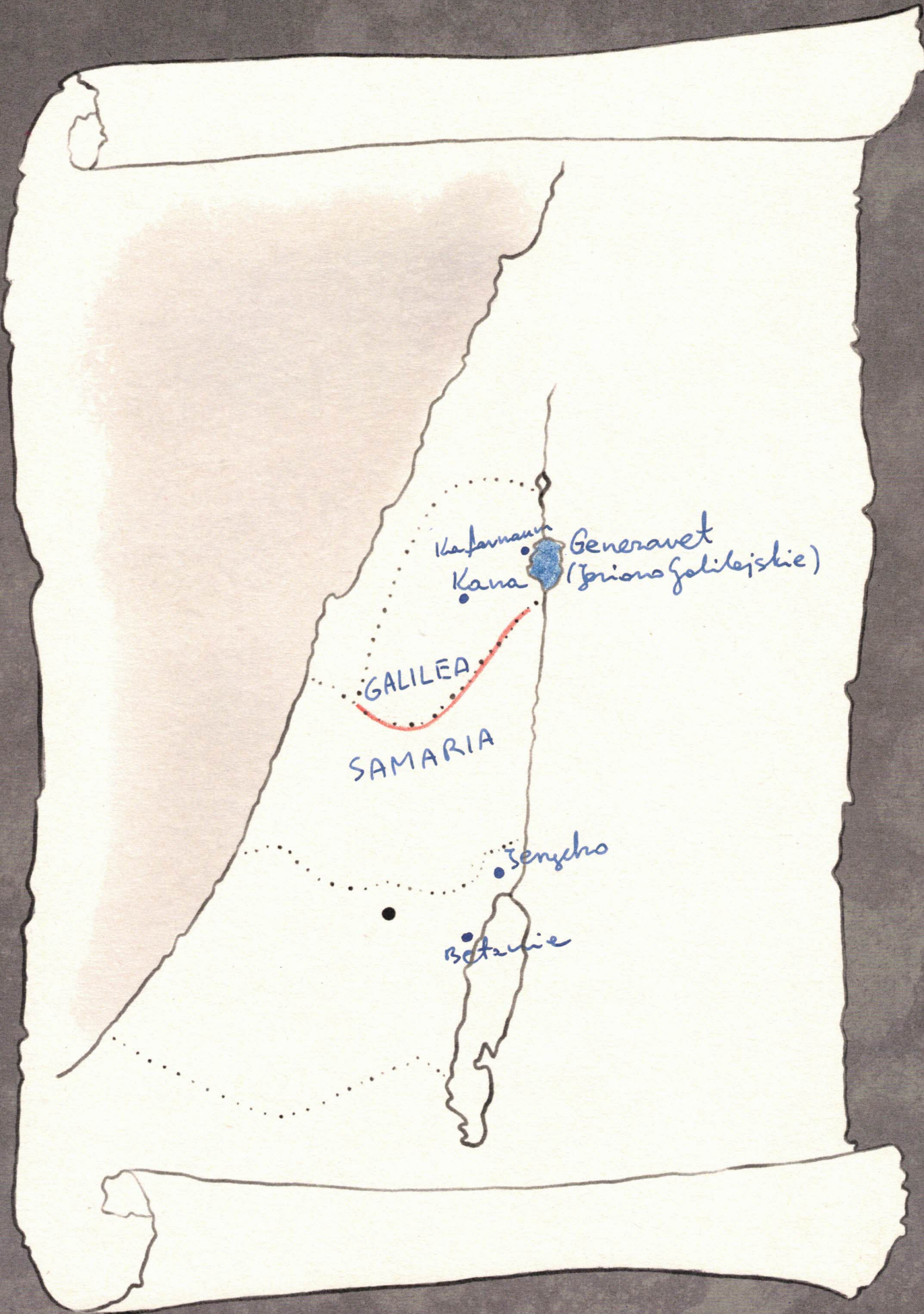
Marię, nagle zobaczyli, że wybiega ona szybko z domu. Sądzieli, że idzie do grobu brata, by płakać. I poszli za nią.³² A Maria przyszła tam, gdzie był Jezus. Zobaczyła Go i upadła do Jego stóp. I powiedziała: „Gdybyś tu był, nigdy by brat mój nie umarł”.³³ Jezus zobaczył ją płaczącą i płaczących Żydów, którzy przyszedli za nią. I głęboko się wzruszył.³⁴ I powiedział: „Gdzie go położyliście?” Odpowiedzieli Mu: „Panie, chodź i zobacz”.³⁵ Jezus miał łzy w oczach.³⁶ Mówili więc Żydzi: „Oto jak go kochał”.³⁷ Niektórzy z nich twierdzili: „Czy ten, który stworzył oczy niewidomemu nie mógł sprawić, by ten nie umarł?”

³⁸ Jezus, dalej wzruszony podszedł do grobu. Była to pieczara, której wejście zamknięto kamieniem.³⁹ Jezus powiedział: „Zabierzcie kamień!” Marta, siostra zmarłego, powiedziała Jezusowi: „Panie, on już cuchnie, od czterech dni jest grobie!”⁴⁰ Odpowiedział jej Jezus: „Czy nie mówiłem ci, że jeśli uwierzysz, zobaczysz chwałę Bożą?”⁴¹ Odsunięto kamień. Jezus zaś, podniósł oczy do góry i powiedział: „Ojcze, dziękuję, że Mnie wysłuchałeś. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz, ale ze względu na tłum, który tu stoi, powiedziałem to, aby uwierzyli, że ty mnie posłałeś”.

⁴³ A to powiedziawszy, głośno krzyknął: „Łazarzu, wyjdź na zewnątrz”.

⁴⁴ I wyszedł ten, który umarł. Miał związane bandażami stopy i ręce. Twarz była owinięta chustą. Jezus powiedział: „Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić”.

Kafarnaum
Kana

Generavet
(Iziona Galilejskie)

GALILEA

SAMARIA

Zenicho

Betanie